

Chuyện Xảy Ra Sau Thời Bao Cấp

Bạn tôi buồn lắm lắm, không có ai tâm tình, bèn nói về chuyện film...Những cuốn film tình cảm!

Những cuốn film xưa lắm (cũng vài ba mươi năm), có hai người cô đơn...bỗng gặp nhau thành bạn...

Film giống nhau không chán, không hiểu tại làm sao? Chắc tại thấy lệ trào nơi mắt người con gái?

Chắc tại thấy vai phải người con trai rung rung? Ồ ngộ ghê chuyện lòng giống như vòng dây buộc...

Anh cầm tay em được...thì em ngã vào anh! Em làm bộ ngó quanh...để hôn anh trên mắt!

Chuyện film có Chúa, Phật, có mắc mứu tùm lum...có cảnh những khu rừng tối thui thấy mà sợ!

Nhiều bãi biển đáng nhớ. Nhiều dòng sông như mơ...Chuyện film thường như thơ, thường làm nhòe môi thắm...

Bạn tôi buồn lắm lắm, tôi thả một tràng thơ. Bây giờ bạn tôi...khờ, cái mắt nhìn thật đẹp!

*

Bạn xỏ chân vào giép, đi xuống bếp nấu ăn. Tôi bung một ché khăn lau mồ hôi cho bạn...

Ôi chỉ một cái nắm một bàn tay một đời...Bạn tôi mỉm nụ cười: "anh làm em muốn chết!".

Thơ, tới đây là hết. Mỗi ngày một...lang thang!

Trần Văn Lệ